

Για το Συνέδριο της ΔΟΕ για την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση (22-23 Μάη, Θεσσαλονίκη)

Οι Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Σύσπειρώσεις εργαστήκαμε για την καλύτερη δυνατή οργάνωση και επιτυχία του συνεδρίου της ΔΟΕ για την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, εκτιμώντας ότι αυτό μπορεί να συμβάλει στον αγώνα για την άμεση και καθολική θεσμοθέτηση και εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο αλλά και στην επιστημονική τεκμηρίωση αυτού του κορυφαίου αιτήματος.

Ωστόσο, η απόφαση του ΔΣ της ΔΟΕ, με ευθύνη των δυνάμεων ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΑΕΕΚΕ-ΕΡΑ, για συμμετοχή στο συνέδριο αυτό του Υπουργείου Παιδείας (υπεύθυνου της αντiekπαιδευτικής πολιτικής και προκλητικού σε βάρος της δίχρονης με την πρόσφατη Κοινή Υπουργική Απόφαση), της ΚΕΔΕ, της Εκπαιδευτικής Διεθνούς, της ETUCE (είναι γνωστές οι καθεστωτικές νεοφιλελεύθερες/νεοσυντηρητικές απόψεις και ο προσανατολισμός αυτών των οργανώσεων) κλπ. αποτελεί εκτροπή του συνεδρίου από τον μέχρι τώρα σχεδιασμό και στόχο του που είναι η υποστήριξη και προώθηση των θέσεων του κλάδου και του εκπαιδευτικού κινήματος για το θέμα, οι οποίες διατυπώνονται στις αποφάσεις της 85ης και 86ης Γ.Σ για την αναγκαιότητα της άμεσης και καθολικής εφαρμογής της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Η παραπάνω απόφαση κινείται στα πλαίσια ενός συνδικαλισμού κοινωνικού εταιρισμού που συνδιαμορφώνει θέσεις και προτάσεις με την κυβερνητική εξουσία, την ΚΕΔΕ και τους αντίπαλους της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης και όχι μιας Ομοσπονδίας που μάχεται αποφασιστικά για το δημόσιο σχολείο και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών απέναντι σε αντiekπαιδευτικές πολιτικές και τους φορείς τους.

Κι αυτό στη συγκυρία που το Υπουργείο Παιδείας επιλέγει μόνο 184 Δήμους, μικρούς ως επί το πλείστον, για την εφαρμογή της υποχρεωτικής δίχρονης και η κυβέρνηση δεν έχει μέχρι στιγμής εκδόσει επιπλέον ΚΥΑ με χρονοδιάγραμμα εφαρμογής στους υπόλοιπους δήμους αλλά ούτε έχει παρουσιάσει πρόγραμμα σχολικής στέγης, αφήνοντας έωλα ερωτήματα για τον τρόπο εφαρμογής αυτού του κομματιού της υποχρεωτικής εκπαίδευσης ενώ θα έπρεπε ήδη να έχει δεσμευτεί ότι δεν θα δοθούν voucher στους Δήμους που εφαρμόζεται η δίχρονη. Το αντίθετο αποτελεί Συνταγματική εκτροπή, θα βρει αντίθετη όλη την εκπαιδευτική κοινότητα που θα το αποτρέψει με κινηματικές κυρίως αλλά και νομικές διαδικασίες. Και μάλιστα σε μια περίοδο που το εκπαιδευτικό κίνημα δίνει σκληρές μάχες ενάντια στην αντiekπαιδευτική μνημονιακή κυβερνητική πολιτική, την αποκέντρωση και την ιδιωτικοποίηση.

Είναι εντελώς διαφορετικής βαρύτητας ένας χαιρετισμός/τοποθέτηση του τοπικού δήμαρχου όπως έγινε άλλωστε σε όλες τις ημερίδες της ΔΟΕ για την προσχολική, από τη πρόσκληση που εστάλη για συμμετοχή της ΚΕΔΕ στο στρογγυλό τραπέζι της δεύτερης ημέρας του συνεδρίου. Πρόκειται για την ΚΕΔΕ, την οποία η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, υπεύθυνοι και αρμόδιοι για την ασκούμενη εκπαιδευτική πολιτική αναγόρευσαν σε καθοριστικό παράγοντα μέσω των τριμερών επιτροπών για την

εφαρμογή της υποχρεωτικότητας προκειμένου να την χρησιμοποιήσουν ως άλλοθι της πολιτικής τους απόφασης αλλά και ως εργαλείο για την υλοποίησή της. Είναι άλλωστε γνωστό ότι αποτελεί έναν από τους κύριους πολέμιους της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Είναι η ΚΕΔ που δηλώνει υπέρμαχος της γονεϊκής επιλογής σχολείου, του διπλού δικτύου της ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης (παρέα με τα ιδιωτικά συμφέροντα) και, επιπλέον, καλεί σε εγγραφές των προνηπίων αποκλειστικά στους παιδικούς σταθμούς στους υπόλοιπους (πλην των 184) Δήμους της χώρας!

Οι παραπάνω εξελίξεις μας υποχρεώνουν να καταγγείλουμε την απόφαση αυτή της πλειοψηφίας του Δ.Σ της ΔΟΕ και να αποσύρουμε τους εκπροσώπους μας στο ΔΣ της ΔΟΕ και στο ΔΣ του ΙΠΕΜ από το προεδρείο και την οργανωτική επιτροπή του συνεδρίου. Καλούμε τους εκπαιδευτικούς μαχητικά να αντιπαρατεθούν με τη συμμετοχή αυτών των φορέων και να επιμείνουν ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα, μέσα από τις δικές του διαδικασίες, να υιοθετεί και να παλεύει τα αναγκαία μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά των εκπαιδευτικών.

Το εκπαιδευτικό κίνημα χρειάζεται συνέδρια που μέσα από ελεύθερους και ισότιμους όρους συζήτησης και αντιπαραθέσης όλων των ρευμάτων, με τη συμμετοχή των συναδέλφων της βάσης, θα τεκμηριώνουν επιστημονικά και θα προωθούν τις θέσεις του κλάδου και του εκπαιδευτικού κινήματος και όχι συνέδρια νομιμοποίησης της αντεκπαιδευτικής πολιτικής που βάζει ενάντια στο Δημόσιο Σχολείο και Νηπιαγωγείο με τη συμμετοχή στελεχών της κυβέρνησης, της ΚΕΔΕ και των ορκισμένων αντιπάλων της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης .